

De klyver luften med en smörkniv

Balkongen. Östra leden. De pendlar nu. De som jobbar utanför. Fåglarna vakanade för årtionden sen. Kallsvettigt. Jag längtar hem. Dimmigt. Dimmigt som fan. Det brinner i askkoppen. De sover tungt. Neuroleptisk sömn. I ljusa sommarmorgnar. Jag avskyr mig själv här. Jag borde sova som dem. Dem som åker iväg. Iväg från sitt hem. Städade sterila hem. Med en dyrare ost. Och ett mjölkpaket som inte gått ut än. Ge upp min bästa vän. Ge upp igen. Fall ihop och somna om. Koldioxiden kväver mig. Förgiftar mig. Blommor älskar det. Så vackra och oskyldiga de är. Obryddhet. De längtar dag ut och dag in. Ut från fönsterkarmen. Växa fritt. Förlåt oss. Förlåt oss män. Som så sällan gör rätt. Som törstar efter hämnd. Jag måste somna om nu. Somna om imorgon. Övermorgon. Igen. Socialen måste rädda livhanken. Jag måste isolera mig. Skydda mig. Låta mig klå upp mig själv. Jag älskar verkligen dig. Det är lugnt. Ingen press. Tvång till kärlek. Tyranniska bojor. Men det är mer än att inte ha en vän. Igen. Igen. Morgon pånytt. Igen. Igen. Jag ser dig. Till dig. Vill jag. Vill. Söndra mig. Skydda mig från mig själv. Jag skrattar åt död. För att lysa måste det vara så. Omsluten av mörker. Ord jag skrev för decennier sedan. Jag kanske förstod mera då. Jag var en bra vän. En bästa vän. Allting går över. Allt materiellt fixar sig. Så önskar vi änglar efter ambulanser. Nej inte imorgon. Inte ikväll. De är ljudlösa. Som ångest. Hat. Och sorg. Hörs de inte på morgonen. Inte på kvällen. På natten slåss de. På högstadiet bredvid. I korridorer. Av istappar av hat. De klyver luften med en smörkniv. Driver de mindre in i hörn. Tills det blir morgon. Då hörs inte ångest mer. Inte fullt ut. Skänk mig vila. Skänk mig ro. Det säger alla människor. Tills de förstör allt. Allt med att bara finnas. Det är fullbordat. Det är gjort. När man föddes blev man dömd till död. Dömd till frihet. Ensamhet. Slag i magen. En sekunds lycka. Efter heroinets piercande känsla. Ens egna substanser är slut. Så somna nu Botby. Sov med mig. Jag ber dig. Jag vill bara inte sova ensam. Så somnar jag i ro. Mitt inne. I ett höghus hos dig. Där du bor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bnq med Poeter.se id #42082 innehar upphovsrätten